

der som saadanne skal foretage Valg af Landstingsmedlemmer, og det maa derfor fastslaaes i Grundloven, at Valgene til disse Raad skal ske ved Forholdstalsvalg, samt at Vælgerne til de nævnte Raad ikke blot maa opfylde Betingelserne for Valgret til Folketinget, men tillige med Hensyn til Ophold i Kommunen og Udredelse af Skat til denne maa fyldestgøre de herom til enhver Tid gældende Lovbestemmelser.

Det vil være i det høje Tings Erindring, at Venstre hidtil har indtaget det Standpunkt, at en forandret Affattelse af Grundloven helst burde foretages i 2 Af-snit, saaledes at man først gennemførte de nye Bestemmelser om Folketingets Sammensætning, hvorved man fastslog Folketingskredsens Antal samt udvidede Valgretten til at omfatte Kvinder og Mænd, der er fyldt 25 Aar, og som i øvrigt opfylder Betingelserne for Valgret og Valgbarhed. Naar vi alle som en er blevet enige om at forlade denne Vej og er slaaet ind paa samtidig at foreslaa Regler ogsaa for Landstingets Sammensætning, da er det, fordi den første Fremgangsmaade har vist sig uigennemførlig, og der fra alle Partiers Side, ogsaa fra Højre, har høvet sig Røster om at faa denne Sag løst paa en Gang.

Det er nu flere Aar siden, at en tidligere Konseilspræsident, Tingets nuværende højtærede Formand, lovede at gaa til en Ændring af Grundlovens § 32 for at komme bort fra den store Ulighed, der nu er mellem Folketingskredsens Indbyggerantal, naar alle Partier vilde love, at de ikke samtidig vilde rejse Krav om nogen anden Grundlovsændring. Ordførerne for alle Partier her i Tinget gav Løfte herom, men Landstinget var ikke lydhor for den Sag, og i de nu siden da forløbne 6 til 7 Aar er Kravene voksede, først om Kvindernes Valgret, dernæst om Nedsættelse af Valgrets alderen, indtil der nu i Dag fra Regeringens Side fremsættes Forslag tillige om en forandret Sammensætning af Landstinget.

Man har paa Forhaand søgt at skræmme Bønderne her i Landet ved at foreholde dem det farlige i at lade de nugældende Penge- og Hartkornsprivilegier falde. Hvem er det da, der sidder inde med disse Privilegier? Er det Bønderne, der er i Besiddelse af dem? Nej, ingenlunde. Det er paa Lan-

det de største Ejendomsbesiddere, der hver for sig har lige saa stor politisk Indflydelse som samtlige Vælgere i en Sognekommune — og lidt til, da de ogsaa har Stemmeret ved Valg af Kommunernes Valgmænd — og saa de højeste Skatteydere i Byerne. Tror nu noget Menneske for fuldt Alvor, at de i Forhold til samtlige Indbyggere i Danmark forholdsvis faa større Hartkornsejere og større Skatteydere i Købstæderne, hvor gode og brave Medborgere de hver for sig end kan være, virkelig gaar og er besjælede af Iver for at værne Bøndernes Interesser? Jeg tror det ikke. Det er Bønderne, der selv — ved deres Oplysning, Dygtighed og Energi — maa se at værne og varetage deres egne Interesser.

Der siges saa ofte, at man skal være varsom med Hensyn til at foretage Ændringer i et Folks Forfatning, som danner Grundlaget for den hele Samfundsordning, og der kan være meget i den Tale. Det danske Folk har imidlertid ikke holdt sig nævnte Grundsatning efterrettelig, thi Grundloven af 5. Juni 1849 fik kun en kort Levealder. Efter kun faa Aars Forløb indførte man Fællesforfatningen, hvorved der skabtes et Rigsraad og en Rigsdag; saa kom Forfatningen af 18. November 1863 og efter Krigen i 1864 den nugældende Forfatning af 28. Juli 1866, hvorunder vi nu har levet i 46 Aar. For mig har det altid staaet som en blodig Uret, der vederfæredes det danske Folk, da man, i Stedet for at gaa tilbage til Grundloven af 5. Juni 1849, efter at Hertugdømmerne, for hvis Forbindelse med Danmark man havde indført Fællesforfatningen, var gaaet tabt, efter det store Nederlag ved Krigen 1864 nænnede at tildele vort Folk et nyt Nederlag i 1866. Det lykkedes den Gang, fordi Folket stod modløst og til Dels haabløst efter den ulykkelige Krig, at faa den privilegerede Valgret indført ved Valgene til Landstinget.

I over en Menneskealder, fra 1870 til Udgangen af det 19de Aarhundrede, gav Spørgsmaalet om Forstaaelsen af denne Forfatning Anledning til bitre og til Tider voldsomme Kampe i vort Folk. Det Parti, der den Gang havde Magten og vilde beholde den, dækkede sig i Læ af Lands-